

zemlje ni treba nič poravnati, le prav zelo peščeno, apneno in šotasto je precej tudi poravnati in, če treba, tudi nekoliko poteptati; take zemlje ni še enkrat pred setvijo prekopavati, pač pa bolj težko.

Zemljo nadalje rahljamo z okopavanjem. Kolikor je teža, toliko večkrat mora okopana biti; prav zelo lahke peščene zemlje niti ne kaže okopavati. Okopavati in rahljati jo je zlasti po obilnem deževji, kakor hitro se je dovolj osušila.

Večkrat, kadar okopavamo, osipamo ob enem tudi take zelenjadne rastline, katere delajo stranske korenine ob deblih, kakor hitro pridejo debela pod zemljo. Take osipane rastline naredijo torej več korenin, vsled teh porabljajo več hrane ter se razvijajo uspešneje. Rastline je osipati, kadar rasto najživahneje.

Osipaj tudi take rastline, katere naredijo nekoliko korenin nad zemljo, kakor na pr. repa, pesa, itd., za tegadelj, da ohranijo boljši okus. Tudi kolarabe so okusnejše, če je gomolja z zemljo pokrita.

Samo ob sebi je umevno, da je treba tudi pleti. Plevel je vselej s koreninami izruvati, drugače se razraste, in le težko se ga je potem iznebiti. Tudi ga je pleti, predno plevelne rastline odcveto in naredijo seme.

Naznanilo in razglas.

Novo šolsko leto na podkovski šoli ljubljanski se prične 1. dne julija 1889. leta.

S poukom v podkovstvu je združen tudi nauk o ogledovanju živine in mesa. Kdor želi sprejet biti v podkovsko šolo, mora se izkazati:

1. S spričevalom, da se je pri kakem kovaču izučil za kovaškega pomočnika;
2. z domovinskim listom;
3. s spričevalom svojega župnika ali župana, da je poštenega vedenja, in
4. da zna brati in pisati slovenski.

Ubožni učenci morejo tudi dobiti štipendijo po 60, oziroma 50 forintov.

Prosilci za štipendije imajo predložiti:

1. ubožni list,
2. spričevalo o poštenem vedenju, in
3. potrdilo, da so delali uže dve leti za kovaške pomočnike. Prošnje z le temi spričevali imajo poslati vsaj do 15. junija glavnemu odboru c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani.

Šola traja do konca decembra 1889. leta. Kdor dobro prebije preskušnjo, more po postavi iz 1873. leta dobiti patent podkovskega mojstra, ker sedaj ne more nihče brez preskušnje postati kovaški mojster. Nauk v tej šoli je brezplačen, vsak učenec si ima za šolski čas skrbeti le za živež in stanovanje ter za potrebne šolske knjige. Stanovanje dobodo učenci za majhno plačo v šolski hiši.

Učenci naj se oglase vsaj dva dni pred šolskim začetkom v podkovski šoli na spodnjih Poljanah.

Ker je po slovenskih deželah še zmerom premalo v podkovstvu izučenih kovačev in zdravnikov kopitnih bolezni, pa tudi premalo izurjenih oglednikov živinskih in mescvnihih, zato je naj bi skrbela županstva, da dobode vsaka občina vsaj po enega dobrega kovača in živinskega in mesovnega oglednika.

Jos. Fr. Seunig,

podpredsednik c. kr. kmetijske družbe kranjske.

Dr. Karol vitez Bleiweis,

začasni vodja podkovske šole.

Naznanilo.

Skušnje na tukajšnji podkovski šoli se bodo vršile dne 27. in 28. junija t. l., in sicer: 27. junija skušnja iz podkovstva za kovače, kateri niso obiskovali podkovske šole. 28. junija pa za učence podkovske šole iz podkovstva in ogledovanja klavne živine in mesa. Kovači, kateri se hočejo podvreči tej skušnji, naj se oglase pri podpisnem vodstvu do 15. dne junija t. l.

Vodstvo podkovske šole v Ljubljani
dne 6. maja 1889.

Dr. Karol vitez Bleiweis.

Razne reči.

* Nova prikuha. Sej grah kolikor mogoče gosto ob času od meseca marcija do jeseni. Kadar vzraste 6 palcev visok, pa ga poreži in priredi ga v kuhinji kakor špinačo. Kolikor nežnejši so poganjki, toliko boljša je jed. Da imaš vedno svežega graha, moraš ga ob raznih dobah sejati.

* Hrostek grahar je neprijeten gost v grahu ter dela veliko škode. Graharja zatresi najlaže, ako ves piškavi grah, ki plava po vodi, vržeš v ogenj. Posebno pa glej, da ne bodeš takega graha sadil, ampak samo klenega in težkega. Prav pametno ravnaš, ako grah, predno ga spraviš, dobro presušiš, bodi si na peči ali v peči, samo pazi, da ne bode topla nad 45 Celzijevih stopinj. Izkušnja namreč uči, da ličinka ob tej toploti pogine, grah pa ostane vendar še kaljiv.

* Najboljše gnojivo igličavemu drevju ter raznovrstnim cipresam, borovcem, smrekam in drugemu takemu drevju, ki raste po naših lepotičnih vrtih, je voda, v kateri se je dlje časa namakal svež slamnat gnoj govej. Gnojiti lahko pričneš, kakor hitro začne drevje poganjati, in dokler ne dozore poganjki.

* Odrezke in suhljad od sadnega drevja je precej pospraviti s sadovnjakov in vrtov, ker ob gorkem vremenu izleze ves mrčes, ki je bil zaležen, iz tega lesa, ter gre potem na zdravo drevje škodo delat.